

ПРИМЕНО:	22.05.2026		
Орг.Единица Njësia Org.	Број Numër	Прилог Shtojcë	Вредност Vlerë
08	3607/1	0	

ДО
ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА СОБРАНИЕТО НА
РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

Врз основа на член 71 став 1 од Уставот на Република Северна Македонија и членовите 139 и 144 од Деловникот на Собранието на Република Северна Македонија, Ви поднесувам Предлог на закон за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност.

ПРАТЕНИК

Миле Цеков

Предлагач: пратеник

ПРЕДЛОГ НА ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА
ЗАКОНОТ ЗА ДАНОКОТ НА ДОДАДЕНА ВРЕДНОСТ

Скопје, мај 2026 година

В О В Е Д

I. ОЦЕНА НА СОСТОЈБИТЕ ВО ОБЛАСТА ШТО ТРЕБА ДА СЕ УРЕДИ СО ЗАКОНОТ И ПРИЧИНИ ЗА ДОНЕСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ

Со Законот за данокот на додадена вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. број 44/1999, 59/1999, 86/1999, 11/2000, 93/2000, 8/2001, 21/2003, 17/2004, 19/2004, 33/2006, 45/2006, 101/2006, 114/2007, 103/2008, 114/2009, 133/2009, 95/10, 102/10, 24/11, 135/11, 155/12, 12/14, 112/14, 130/14, 15/15, 129/15, 225/15, 23/16, 189/16, 198/18 и 96/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 98/19, 124/19, 275/19, 267/20, 163/21, 57/22, 199/23, 3/25, 247/25, 267/25 и 98/26), се уредуваат данокот на додадена вредност како општ потрошувачки данок и се уредува неговото пресметување и плаќање. Со законот се определува: предметот на оданочување, даночната основа, даночните ослободувања, даночните стапки, времето на настанување на даночниот долг, даночниот должник, одбивката на претходниот данок, регистрацијата за целите на данокот на додадена вредност, административните обврски, плаќањето на данокот, како и казнените одредби.

Со овој предлог-закон се предлага во членот 51 зголемување на прагот за задолжителна регистрација за ДДВ од 2.000.000 денари на 4.000.000 денари за поддршка на малите и средни компании во нивниот раст како и за регистрираните земјоделци – физички лица, со што истовремено се отвора можност за поширока поддршка и олеснување и за микро и малите компании кои вршат дејност во услови на зголемени трошоци и инфлациски притисоци.

Во изминатите години, поради растот на инфлацијата, трошоците за сировини, енергенси, услуги и работна сила, значително е зголемен вкупниот промет кај голем број микро и мали деловни субјекти, без притоа реално да се зголеми нивната профитабилност или економска моќ.

Постојниот праг од 2.000.000 денари во пракса претставува ограничување за раст и развој на малите компании и самостојните вршители на дејност, бидејќи со влегувањето во системот на ДДВ се создава дополнителен административен и финансиски товар, како и потреба од дополнителни книговодствени и даночни обврски.

Дополнително, кај услужните дејности и малите компании кои работат претежно со физички лица, регистрацијата за ДДВ често доведува до зголемување на цената на услугите за крајните корисници, со што се намалува нивната конкурентност на пазарот.

Во пракса, постојниот праг создава и демотивирачки ефект кај дел од малите бизниси, кои избегнуваат проширување на својата дејност или дел од прометот го реализираат неформално, со цел да не влезат во системот на ДДВ. Со тоа се поттикнува сивата економија и се намалува мотивацијата за формално и транспарентно работење.

Предложеното законско решение ќе придонесе за:

- намалување на административниот товар врз малите деловни субјекти,
- поттикнување на растот и развојот на микро и малите компании,
- подобрување на ликвидноста,
- намалување на сивата економија,
- зголемување на конкурентноста на малите бизниси и
- создавање поповолна деловна клима за претприемништво и самовработување.

II. ЦЕЛИ, НАЧЕЛА И ОСНОВНИ РЕШЕНИЈА НА ПРЕДЛОГОТ НА ЗАКОН

Предлогот на закон за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност се заснова врз истите цели и начела врз кои е заснован Законот за

данокот на додадена вредност. Целта со предложеното законско решение се очекува да се олесни административниот товар врз малите и средни земјоделски стопанства како и на малите компании и самостојните вршители на дејност, за да се подобри нивната ликвидност и да се создаде поволна фискална рамка.

III. ОЦЕНА НА ФИНАНСИСКИТЕ ПОСЛЕДИЦИ ОД ПРЕДЛОГОТ НА ЗАКОН ВРЗ БУЏЕТОТ И ДРУГИТЕ ЈАВНИ ФИНАНСИСКИ СРЕДСТВА

Предлогот на законот не предизвикува финансиски импликации врз Буџетот на Република Северна Македонија.

IV. ПРОЦЕНА НА ФИНАНСИСКИТЕ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИ ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ И НАЧИНОТ НА НИВНОТО ОБЕЗБЕДУВАЊЕ, КАКО И ПОДАТОЦИ ЗА ТОА ДАЛИ СПРОВЕДУВАЊЕТО НА ЗАКОНОТ ПОВЛЕКУВА МАТЕРИЈАЛНИ ОБВРСКИ ЗА ОДДЕЛНИ СУБЈЕКТИ

Предлогот на закон нема да предизвика фискални импликации врз Буџетот на Република Северна Македонија и не повлекува материјални обврски за одделни субјекти.

ПРЕДЛОГ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА
ЗАКОНОТ ЗА ДАНОКОТ НА ДОДАДЕНА ВРЕДНОСТ

Член 1

Во Законот за данокот на додадена вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. број 44/1999, 59/1999, 86/1999, 11/2000, 93/2000, 8/2001, 21/2003, 17/2004, 19/2004, 33/2006, 45/2006, 101/2006, 114/2007, 103/2008, 114/2009, 133/2009, 95/10, 102/10, 24/11, 135/11, 155/12, 12/14, 112/14, 130/14, 15/15, 129/15, 225/15, 23/16, 189/16, 198/18 и 96/19 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ број 98/19, 124/19, 275/19, 267/20, 163/21, 57/22, 199/23, 3/25, 247/25, 267/25 и 98/26), во член 51 ставот (1) износот: „2.000.000“ се заменува со износот: „4.000.000“.

Во ставот (7) износот „2.000.000“ се заменуваат со износот „4.000.000“.

Во ставот (11) износот „2.000.000“ се заменуваат со износот „4.000.000“.

Член 2

Сите даночни обврзници кои до денот на влегувањето во сила на овој закон не се регистрирани за цели на данокот на додадена вредност, а чиј вкупен промет во календарската 2025 година не го надминал износот од 4.000.000 денари, не се обврзани да поднесат пријава за регистрација за данокот на додадена вредност до надлежниот даночен орган.

Член 3

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОГОТ НА ЗАКОН

I. ОБЈАСНУВАЊЕ НА СОДРЖИНАТА НА ОДРЕДБИТЕ ОД ПРЕДЛОГОТ НА ЗАКОН

Со Предлогот на закон за изменување и доплнување на Законот за данокот на додадена вредност во членот 1 се предлага измена на член 51 од Законот за данокот на додадена вредност, со која се предвидува зголемување на прагот за задолжителна регистрација за ДДВ од 2.000.000 денари на 4.000.000 денари.

Постојната одредба во член 51 од Законот за данокот на додадена вредност предвидува праг од 2.000.000 денари годишен промет за задолжителна регистрација за ДДВ. Сепак, во пракса се забележува дека регистрираните земјоделци овој праг го реализираат уште во првите 4-5 месеци од годината. Со ваквото зголемување на прагот за регистрација за ДДВ од 2.000.000 на 4.000.000 денари ќе се намалат административните и финансиските оптоварувања, ќе се спречи сивата економија и ќе се овозможи поголема флексибилност во работењето на земјоделските стопанства. Сегашниот праг ги демотивира земјоделците, како и малите претпријатија да го зголемуваат производството и ги поттикнува неформалните трансакции, додека повисокиот праг ќе придонесе за поголема транспарентност, развој и модернизација подобра економска одржливост на руралните средини и поттикнување на младите да останат и инвестираат во аграрниот сектор, без значителен фискален ефект врз буџетот.

Со членот 2 се овозможува малите даночни обврзници чиј вкупен промет во календарската 2025 година не го надминал износот од 4.000.000 денари да бидат ослободени од обврската за ДДВ регистрација.

Со членот 3 се уредува влегувањето во сила на овој закон.

II. МЕЃУСЕБНА ПОВРЗАНОСТ НА РЕШЕНИЈАТА СОДРЖАНИ ВО ПРЕДЛОЖЕНИТЕ ОДРЕДБИ

Решенијата содржани во одредбите се меѓусебно поврзани и прават една правна целина.

III. ПОСЛЕДИЦИ ШТО ЌЕ ПРОИЗЛЕЗАТ ОД ПРЕДЛОЖЕНИТЕ РЕШЕНИЈА

Со усвојување на предложените решенија ќе се олесни административниот товар врз малите и средни претпријатија, како и на земјоделски стопанства, за да се подобри нивната ликвидност и да се создаде поволна фискална рамка која ќе го поттикнува развојот на примарното земјоделско производство и на малите компании.

ТЕКСТ НА ОДРЕДБИ ОД ЗАКОНОТ ЗА ДАНОКОТ НА ДОДАДЕНА ВРЕДНОСТ КОИ СЕ ДОПОЛНУВААТ

Член 51

(1) Сите даночни обврзници, чиј вкупен промет во изминатата календарска година надминал износ од 2.000.000 денари или чиј вкупен промет се предвидува на почетокот од вршењето на стопанската дејност дека ќе го надмине износот или во текот на годината го надмине износот обврзани се за регистрација за данокот на додадена вредност. Обврската за регистрација за данокот на додадена вредност не се однесува за даночни обврзници во смисла на член 32 точка 4 и член 46 на овој закон.

(2) Вкупен промет претставува збир на прометот што го направил обврзникот во текот на календарската година и кој е предмет на оданочување според член 2 точка 1 на овој закон, вклучувајќи го и данокот кој отпаѓа на него, освен прометот ослободен од данок без право на одбивка на претходниот данок. Ако даночниот обврзник ја вршел својата дејност само во еден дел од календарската година, фактичкиот вкупен промет се пресметува на ниво на вкупен промет за целата календарска година.

(3) Даночни обврзници - резиденти во земјата кои не се обврзани за регистрација според став 1 првата реченица не должат данок на додадена вредност за прометот на добра и услуги извршени од нив. Тие не се овластени одделно да искажуваат данок во фактурите или во други документи и немаат право на одбиток на претходни даноци.

(4) Даночните обврзници во смисла на став 3 од овој член, можат доброволно да се регистрираат за данокот на додадена вредност од почетокот на секоја календарска година. Во тој случај не се применува став 3 од овој член.

(5) Даночните обврзници во смисла на став 1, првата реченица и на став 4 од овој член се обврзани да поднесат пријава за регистрација за данокот на додадена вредност кај надлежниот даночен орган. Формата и содржината на пријавата ги утврдува министерот за финансии.

(6) Даночните обврзници од ставот (4) на овој член, пријавата за регистрација за данокот на додадена вредност од ставот (5) на овој член, можат да ја поднесат и преку Централниот регистар на Република Македонија.

(7) Надлежниот даночен орган го врши уписот во регистарот на обврзници на данокот на додадена вредност од почетокот на тековната календарска година и притоа им издава на даночните обврзници решение. Ако даночниот обврзник започнал да ја врши својата дејност во текот на календарската година, регистрацијата се врши со започнувањето на вршењето на дејноста. Под започнување на вршење на дејноста се подразбира првото вршење на активност на даночниот обврзник како прва извршена набавка на добра (основни средства, трговска стока и друго), користена услуга (закуп, истражување на пазар и друго) и извршен промет на добра или услуга. Ако во текот на годината даночниот обврзник го надмине износот на остварен вкупен промет од 2.000.000 денари, регистрацијата се врши по истекот на месецот кога е остварен прометот. Во случаите од членот 9-а став (2) на овој закон, надлежниот даночен орган врши упис во регистарот на обврзници на данокот на додадена вредност, веднаш по утврдувањето.

(8) Даночните обврзници во смисла на став 1 првата реченица, на став 4 и на став 7 трета реченица од овој член остануваат регистрирани најмалку во рок од три календарски години, независно од висината на вкупниот промет. Во овој период не се применува став 3 на овој член. Доколку вкупниот промет во третата календарска година не го надминува износот според став 1, даночниот обврзник може по истекот на рокот да поднесе пријава

за отповикување на регистрацијата за данок на додадена вредност до надлежниот даночен орган, кој му издава решение за бришење од регистарот на обврзници за данокот на додадена вредност.

(9) По исклучок на рокот утврден во ставот 8 на овој член, прекинувањето на регистрацијата може да се оствари во покус рок од три календарски години, а со донесување на решение од надлежниот даночен орган.

(10) Надлежниот даночен орган може да изврши прекинување на регистрацијата кога:

а) во претходната календарска година даночниот обврзник поднесува даночни пријави без искажување на данок за извршен промет и без искажување претходен данок за одбивање;

б) во двете претходни календарски години даночниот обврзник поднесува даночни пријави без искажување на данок за извршен промет, со исклучок на случаите кога во истите периоди во даночните пријави искажува само промет ослободен од данок со право на одбивка или претходен данок кој произлегува од промет на инвестициони добра извршен кон даночниот обврзник или увезени од него;

в) даночниот обврзник не може да се најде на пријавената адреса и на адресата за вршење на деловни активности;

г) даночниот обврзник не поднесува даночна пријава и тоа за најмалку два даночни периоди кај месечните и тримесечните даночни обврзници;

д) кај даночниот обврзник претходно е идентификувано даночно затајување;

ф) ќе настапат случаите од членот 9-а ставови (1) и (2) на овој закон.

(11) Даночните обврзници во смисла на став 1 првата реченица и на став 4 на овој член ја поднесуваат пријавата најдоцна до 15 јануари во тековната година. Ако даночниот обврзник започнал со вршењето на својата дејност во текот на календарската година, пријавата се поднесува во рок од 15 дена од почетокот од вршењето на дејноста. Ако во текот на годината се надмине износот на остварен вкупен промет од 2.000.000 денари, даночниот обврзник ја поднесува пријавата најдоцна до 15 во месецот кој следи по месецот кога е остварен прометот.

(12) Пријавата за престанок на регистрацијата за данокот на додадена вредност, даночните обврзници ја поднесуваат најдоцна до 15 јануари во годината од која сакаат да престанат да бидат регистрирани за данокот на додадена вредност.

(13) По исклучок од ставот (7) на овој член, на барање на даночниот обврзник, надлежниот даночен орган ќе изврши прекинување на регистрацијата кога во секоја од двете претходни календарски години даночниот обврзник поднесува даночни пријави со вкупен промет кој не го надминува износот од ставот (1) на овој член и во секоја од двете претходни календарски години во даночните пријави нема искажано претходен данок за одбивање.

(14) Надлежниот даночен орган може да одбие да го регистрира даночниот обврзник кој започнува да врши дејност и даночниот обврзник кој доброволно се пријавил за регистрација, доколку:

а) не може да се најде на пријавената адреса и на адресата за вршење на деловни активности;

б) не може да ја докаже реалната намера да врши дејност или

в) кај даночниот обврзник претходно е идентификувано даночно затајување.